

Tanečnice

Robert Křesťan

1. Převrhla židle jako symbol času
v nočním baru a pak holé nic
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
poslední z tanečnic

2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani
i ten klobouk mám dnes naposled
dám si ho do týla a koukám na ni
jak šminkou obelhává svět
R: Josefíno zatanči mi na rozloučenou
za tuhle noc nedopitou a nedokončenou
Á-á-áá-á-áá ...

3. Bere si tašku moje balerína
v ní jen klíč a láhev od piva
porovná židle a pak pozhasíná
a potichu se usmívá

4. Otvírám dveře - brzkým rozedněním
se pak rozmařile nechám vést
toho kdo zvítězí nad pokušením
čeká nebe plné jitřních hvězd
R:

5. Severní vítr metá svoje kouzla
na mém vlnolamu v Tortuze
a do mého nitra prává tiše vklouzla
jedna polonahá iluze

6. Kdesi v mé duši tančí tanečnice
možná odvážněji než bych chtěl
odráží od břehů má plachetnice
a říkejte mi Izmael
R: